

L'època de la Restauració Borbònica (1875 – 1899) CATALUNYA SOTA EL RÈGIM DE LA RESTAURACIÓ

Classes dominants i benestants catalanes

Plena **acceptació i integració** en el sistema polític de la Restauració

Caràcter **perifèric i allunyat** dels cercles del poder polític estatal.

CONSERVADORS

LIBERALS

Sectors molt conservadors a nivell polític i catòlics.
Contraris a la política de tipus centralitzador de l'Estat.
Manuel Duran i Bas
Manuel Girona
Joan Mañé (*Diario de Barcelona*)

Grups sorgits de l'antic partit progressista. Defensors del **reformisme polític**, de l'ampliació de les llibertats individuals i de disminuir el poder de l'Església catòlica sobre la societat.
El seu mitjà d'expressió fou el diari *La Vanguardia* (1881)
Víctor Balaguer
Francesc Rius i Taulet (alcalde de Barcelona (1872 –) – 1890)

LES CLASSES MITJANES

Consolidació del republicanisme federal.
Francesc Pi i Margall – Partit Republicà Democràtic Federal (PRDF, 1868)

Naixement i expansió dels ideals catalanistes i de **reivindicació d'autonomia política** per a Catalunya.

Congrés de Saragossa de 1883.
Projecte de **Constitució Federal**.

Després de l'experiència de la Primera República, i durant els primers anys de la Restauració, el PRDF va patir una **forta davallada electoral**.

Reorganització del partit de la mà de **Josep Ma. Vallés i Ribot**. Ideals **democràtics, republicans i federalistes**. Implantació només als territoris de parla catalana.
Presència al Parlament espanyol des de 1886. Trencament del partit el 1905.

El tradicionalisme a Catalunya durant la Restauració

Crisi del **tradicionalisme carlista** després de la derrota a la Guerra Carlina (1876).

Intent de **renovació del carlisme**, amb l'acceptació del règim liberal i en part de la mateixa monarquia del rei Alfons XII.
Liderat de **Juan Vázquez de Mella**.

Expulsió del prenent Carles (VII) del territori espanyol. Es va exiliar a França, i després a Itàlia. Pretent al tron francès, i al d'Espanya entre 1868 i 1909.

Priorització de la qüestió religiosa per sobre de la dinàstica.
Reconversió del tradicionalisme en una opció política **ultracatòlica**.
Fundació del **Partido Católico Nacional** (Ramon Nocedal, 1888)

↓

A Catalunya, aquesta opció va tenir força seguidors, i es va organitzar en **Cercles** (amb fundació de casinos i centres catòlics a moltes poblacions). Destaquen les figures de **Salvador Casañas** i de **Félix Sardà i Salvany**.

LES CLASSES POPULARS

L'arribada de la Restauració (1874) i de les **idees internacionalistes** va abocar el moviment obrer en dues direccions:

- ☞ **L'internacionalista revolucionari** (marxista)
- ☞ **L'apoliticisme anarquista.**

El 1870 es va celebrar el **Congrés de Societats Obreres de Barcelona**, que va decidir adherir-se a l'**AIT (Primera Internacional)** i es creà així la **Federació Regional Espanyola (FRE de l'AIT)**.

